

The Role of Educational Institution Administrators in Operating the Student Care and Assistance System at Vocational Colleges in Chonburi Province

Rojanaka Kanokmahakul¹ and Prayong Keanla²

Nakorn Ratchasima College, Thailand

¹Email: Rojanaka@tatc.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-5408-033X>

²Corresponding author email: prayong2497@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-6167-2350>

Received 14/03/2024

Revised 05/05/2024

Accepted 20/07/2024

Abstract

Background and Aims: The objectives of this research are as follows: 1. to study and evaluate the operational level of the student care and assistance system. Students in vocational colleges in Chonburi Province 2. To compare the performance of the student care and assistance system in such colleges classified by status. and 3. to propose guidelines for operations related to the role of school administrators in developing student care and support systems for students in vocational colleges in Chonburi Province.

Methodology: The sample group in this research consisted of administrators and teachers from vocational educational institutions in Chonburi province, totaling 269 people, using questionnaires as a tool for collecting data. which has a reliability value of the questionnaire at 0.97. For data analysis, basic statistics were used, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. As for hypothesis testing, t-test statistics were used.

Results: The finding found that (1) The opinion regarding the role of educational institution administrators in operating the student care and support system Students in vocational colleges in Chonburi Province Overall it is at a high level. (2) Level of opinions regarding the role of educational institution administrators in operating the student care and assistance system, classified by gender, found that overall there was no difference. When considering each aspect, it was found that the areas of student promotion and development were significantly different at the 0.05 level. While knowing each student individually student screening Preventing and solving student problems. And in the forwarding aspect, no differences were found. (3) Level of opinion regarding the role of educational institution administrators in operating the student care and

assistance system, classified by status It was found that there was a statistically significant difference at the 0.05 level. Especially in the area of student screening and in the area of student promotion and development. which were significantly different at the 0.05 level, while no differences were found in other aspects.

Conclusion: The study discovered that vocational college administrators in Chonburi Province are widely perceived to play an important role in student care and support. While gender had no overall impact on these opinions, there were differences in student promotion and development, and status had a significant influence on perceptions in areas such as student screening and development ($p < 0.05$).

Keywords: Operation of the student support system; Educational administration

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยใน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี

รจนา กนกมกุล และ ประยงค์ แก่นลา

วิทยาลัยนครราชสีมา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาและประเมินระดับการดำเนินงานของระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี 2. เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของระบบการดูแลและช่วยเหลือ นักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยดังกล่าว โดยจำแนกตามสถานภาพ และ 3. เพื่อเสนอแนวทางในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนจากสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี รวมจำนวน 269 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ที่ 0.97 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษา: (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จำแนกตามเพศพบว่าโดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน และด้านการส่งต่อไม่พบความแตกต่าง (3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จำแนกตามสถานภาพ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะในด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

สรุปผล: จากการศึกษาพบว่าผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรีได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่ามีบทบาทสำคัญในการดูแลและช่วยเหลือนักศึกษา แม้ว่าเพศจะไม่มีผลกระทบโดยรวมต่อความคิดเห็นเหล่านี้ แต่มี

ความแตกต่างในการเลื่อนตำแหน่งและการพัฒนานักศึกษา และสถานะมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการรับรู้ในด้านต่างๆ เช่น การคัดกรองและการพัฒนานักศึกษา ($p < 0.05$)

คำสำคัญ: การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; การบริหารการศึกษา

บทนำ

การศึกษาถือเป็นสิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของทุกคน ผลที่ได้รับจากการศึกษาคือประสบการณ์และความรู้ที่ช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข การศึกษามีส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ โดยส่งเสริมทั้งด้านวัตถุและจิตใจ ช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้พร้อมในการดำเนินชีวิต ในปัจจุบัน ทุกคนในสังคมจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รวมถึงการเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดี ซึ่งจะช่วยสร้างวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อยได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ส่งผลให้พฤติกรรมของพวกเขาแตกต่างจากเด็กและเยาวชนในอดีต จากการประมวลสถิติข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ พบว่าบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ตกเป็นทาสของเกมคอมพิวเตอร์ หกมุ่นกับการเล่นเกมจนเรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม รวมไปถึงการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาและข้อขัดแย้ง การทะเลาะวิวาท มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น การเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย และขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ รวมถึงไม่เห็นความสำคัญของศาสนาและค่านิยมความเป็นไทย ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เปราะบาง ตลอดจนการให้ความสำคัญกับเพื่อนและสื่อมากกว่าความมีคุณธรรมและน้ำใจ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

ในปัจจุบัน ค่านิยมในสังคมมักมองภาพลักษณ์ของเด็กอาชีวะในทางลบ ว่าเป็นเด็กที่เรียนไม่เก่ง ไม่มีความสามารถ หรือไม่มีเป้าหมายในชีวิต ขณะเดียวกัน ผู้ปกครองก็ปลูกฝังความคิดที่ส่งเสริมให้ลูกเรียนในสายสามัญมากกว่า พร้อมทั้งมีความเชื่อว่าการเรียนอาชีวะจะทำให้จบออกมาทำงานหนัก เป็นลูกจ้าง และไม่สามารถก้าวหน้าในสายอาชีพได้ นอกจากนี้ โรงเรียนทั้งในภาครัฐและเอกชนก็มีแนวคิดในการเก็บนักเรียนไว้ เพราะจะส่งผลต่อรายได้ งบประมาณ และเงินอุดหนุนที่สถานศึกษาได้รับ (จอมพงศ์ มงคลวนิช, 2557) สอดคล้องกับสถิติการออกกลางคันที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นายชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มอบหมายให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 421 แห่ง รายงานข้อมูลนักเรียนออกกลางคัน ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2557 พบว่า สถานศึกษาจำนวน 183 แห่ง รายงานข้อมูลการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 27,090 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 14.66 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 6,019 คน คิดเป็นร้อยละ 8.68 รวมจำนวนผู้ที่ออกกลางคันทั้งหมด 33,109 คน คิดเป็นร้อยละ 13.03 (ชนาพร เคลือบคล้าย, 2557) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มีการจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อหาวิธีแก้ไข และลดปัญหา การออกกลางคันของผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาทั่วประเทศ และมีการกำหนด นโยบายการเพิ่มปริมาณผู้เรียนและลดปัญหาการออกกลางคัน เพื่อเป็นการกระตุ้นทุกรูปแบบ อย่างเป็นระบบในโครงสร้าง การบริหารงานของฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา ในงานครูที่ปรึกษาไว้ เพื่อให้มีงานครูที่ปรึกษาดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างใกล้ชิด แนะนำและให้การช่วยเหลือ ดูแลนักเรียน นักศึกษา ในด้านการเรียน ให้ความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดรายวิชา ในการลงทะเบียนเรียน ให้ความเห็นชอบแก่ นักเรียน นักศึกษา ในการลงทะเบียนรายวิชา การขอเปลี่ยนแปลง และขอถอน รายวิชา การขอพักการเรียนการโอนย้าย การลาออก การขอผ่อนผัน หรือยกเว้นการชำระเงินค่าลงทะเบียน รายวิชาติดตาม แนะนำให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการเรียน การดูแลด้านพฤติกรรมและการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาตนเอง รวมทั้งด้านการฝาก และการประกอบอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2552)

สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรีได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พร้อมทั้งดำเนินงานระบบดูแลและช่วยเหลือผู้เรียนมาอย่างต่อเนื่อง พบว่ามีปัญหาที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกับปัญหาระดับชาติ เช่น ผู้เรียนขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ไม่กล้าแสดงออก ขาดทักษะในการปฏิเสธเพื่อน มีปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจ รวมถึงมีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ หากไม่มีระบบการป้องกัน ส่งเสริมหรือแก้ไข จะส่งผลกระทบต่อตัวผู้เรียนและสังคมโดยรวม วิทยาลัยได้พยายามบริหารจัดการปัญหาดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา โดยมุ่งพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพและได้รับความเชื่อถือจากชุมชน ซึ่งได้มีการนำกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือของระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมาปฏิบัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี คือ การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความเป็นระบบและชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม

จากความเป็นมาและความสำคัญที่ได้กล่าวถึง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีวศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงงานด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และช่วยลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ และสถานะ
3. เพื่อเสนอแนวทางการดำเนินงาน ของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีครูประจำชั้นหรือ ครูประจำครอบครัวครูและศิษย์เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหารและครู ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (พรพรรณ อินทรประเสริฐ, 2557)

กฤตญา เรืองรัมย์ (2557) ได้ศึกษา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 บุรีรัมย์ พบว่า 1) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 บุรีรัมย์ โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 บุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุกัญญา ประจตุระเก (2557) ได้ศึกษา การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 พบว่า 1) สภาพการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และ

คณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสภาพตำแหน่ง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วีระพล ลอยประโคน (2559) ได้ศึกษา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 พบว่า 1) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยกระบวนการหลายด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ซึ่งเป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการดูแลตนเองได้

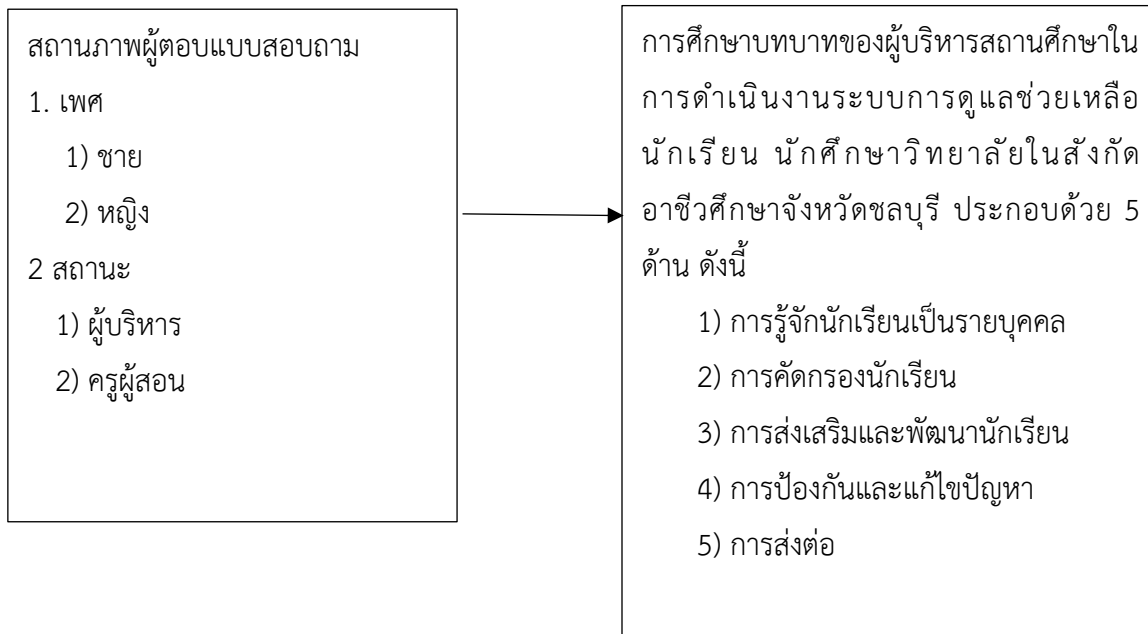
นอกจากนี้ ยังมีการใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และสามารถตรวจสอบได้ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา รวมถึงบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะเป็นผู้นำในการกำหนดบทบาทและทิศทางของระบบนี้ การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนางานด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี สำนักรติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556)

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 908 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 269 คนกำหนดขนาดโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน และได้โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางใน การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended)

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และการสร้างแบบสอบถามจากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2553)

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยสังเคราะห์จากนิยามศัพท์เฉพาะที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี มาสังเคราะห์ร่วมกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

3.4 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

3.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence)

3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.7 นำเสนอแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน วิทยาลัยเทคนิคบางแสน

3.8 คัดเลือกข้อคำถามที่มีความเหมาะสมจำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

3.9 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัยจากผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี

4.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง หลังจากส่งไปแล้ว 15 วัน ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

4.3 ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ก่อนทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ก่อนนำไปจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือเหล่านักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (ฐานันท์ ศิลป์จารุ, 2550)

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบ การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือเหล่านักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่า t - test (Independent samples)

5.4 วิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือเหล่านักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ สถานะภาพ ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	157	58.37
หญิง	112	41.63
รวม	269	100.00
สถานะภาพ		
ผู้บริหารสถานศึกษา	31	11.52
ครูผู้สอน	238	88.48
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศชายจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 58.37 และเพศหญิงจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 41.63 โดยในจำนวนนี้มีผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52 และครูผู้สอนจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 88.48

ตอนที่ 2 จะศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นจะนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 จะแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล	อันดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.25	0.47	5	มาก
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.27	0.46	3	มาก
3	ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.29	0.45	1	มาก
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.28	0.48	2	มาก
5	ด้านการส่งต่อ	4.27	0.48	4	มาก

ด้านที่	รายการ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล	อันดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
	ภาพรวม	4.27	0.42		มาก

จากข้อมูลในตารางที่ 2 พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.42) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่ามีการปฏิบัติงานในทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.45) รองลงมาคือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.48) และการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.46) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.47)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อ จำแนกตามเพศ และสถานะภาพ โดยใช้ t - test (Independent Samples)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ชาย		หญิง		t	p-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.39	0.54	4.32	0.46	2.19	.21
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.40	0.61	4.29	0.51	1.65	.07
3	ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.21	0.51	4.30	0.62	2.64	.05*
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.32	0.63	4.33	0.60	2.39	.52
5	ด้านการส่งต่อ	4.42	0.57	4.17	0.54	3.32	.34
	ภาพรวม	4.35	0.57	4.28	0.55	2.44	0.29

*p ≤ .05

จากข้อมูลในตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิงในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา พบว่าโดยรวมแล้วไม่มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และด้านการส่งต่อ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานะภาพ โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t	p-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.40	0.42	4.22	0.47	2.21	.23
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.37	0.35	4.26	0.47	1.76	.05*
3	ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.43	0.33	4.27	0.46	2.64	.01*
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.45	0.43	4.25	0.49	2.40	.50
5	ด้านการส่งต่อ	4.50	0.41	4.23	0.48	3.35	.39
ภาพรวม		4.43	0.30	4.25	0.43	3.36	.03*

* $p \leq .05$

จากข้อมูลในตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าด้านการคัดกรองนักเรียนและด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้นไปที่การศึกษา บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

1. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัย ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสาเหตุหลักมาจากการตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานตามนโยบายลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีการดำเนินงานที่ชัดเจน มีเอกสารหลักฐานในการดำเนินงาน รวมถึงการประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยนำความรู้เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ตามบริบทของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งมีความแตกต่างกัน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556) ระบุว่า การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะส่งเสริมการพัฒนานักเรียนให้เกิดผลดี เป็นที่ยอมรับและเชื่อมั่นของสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพของสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษา ในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาชีวศึกษา สถานศึกษาจะต้องปฏิบัติตามนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดจะมอบหมายให้สถานศึกษา นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปดำเนินการ ซึ่งสถานศึกษาต้องมีเครื่องมือและขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน พร้อมเอกสารหลักฐานในการดำเนินงานและการประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา ประจุตระเก (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ซึ่งพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ งานวิจัยของมานิช กุลนาแพง (2555) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ก็พบว่าระดับปฏิบัติในทุกด้านของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัย ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี แบ่งแยกตามเพศและสถานภาพ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอาจเกิดจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและส่งเสริมให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จในด้านการเรียนรู้ พฤติกรรมที่แสดงออก และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ผ่านกระบวนการดูแลนักเรียน นักศึกษาอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษาอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ภารกิจที่สำคัญซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557) กำหนดไว้นั้นประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ เพื่อเก็บข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษาในทุกด้าน ข้อมูลเหล่านี้จะถูกบูรณาการเพื่อสร้างความเข้าใจในนักเรียน นักศึกษาแต่ละคนอย่างละเอียดรอบด้าน และจะมีการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน

นักศึกษาให้เป็นคนเก่ง คนดี และพร้อมที่จะเติบโตในสังคมอย่างมีความสุข โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมศักยภาพในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งส่งผลให้นักเรียน นักศึกษา มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้ บทบาทในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่ระดับ 0.05 งานวิจัยของมานิช กุลนาแพง (2555) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่าการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาดังกล่าว โดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษามีระดับปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีส่วนสำคัญในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะด้านการส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนและการส่งเสริมให้มีการสรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งรวมถึงการระบุลักษณะของปัญหาและวิธีการให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้ ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการแนะนำและให้คำปรึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา ตามลักษณะปัญหาที่เกิดขึ้น

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา ในด้านการรู้จักนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยการจัดทดสอบบุคลิกภาพเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการดูแล นอกจากนี้ยังควรมีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาอย่างชัดเจนเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี

2. ควรศึกษารูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กฤตญา เรืองรัมย์. (2557). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2557). การศึกษาสายอาชีพ. Retrieved from: www.khaokro.com/name.ne
- ชนาพร เคลือบคล้าย. (2557). โจทย์ใหญ่ที่ท้าทาย สอศ. ปัญหาการศึกษาอาชีวะออกกลางคัน. Retrieved from: www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS. กรุงเทพฯ: บริษัท วี. อินเตอร์ พรินท์. บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พรพรรณ อินทรประเสริฐ. (2557). นวัตกรรมการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบเบญจขันธ์โดยใช้ กิจกรรมสวนใยครอบครัวครูและศิษย์. สำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่ประถมศึกษานครบุรี เขต 1.
- มาโนช गुलनाแพง. (2555). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ช่วงชั้น 1-2 สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 6(3), 33-38.
- วีระพล ลอยประโคน. (2559). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2552). ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วย การ บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2556). คู่มือการปฏิบัติงานระบบการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2557). เอกสารประกอบการปฏิบัติงาน โครงการลดปัญหาการออก กลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ.2557. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552 ก). เทคนิคและวิธีการเยี่ยมบ้าน เอกสารสรุปองค์ความรู้สำหรับ การพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อการก้าวอย่างยั่งยืน ปี 2552. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุกัญญา ประจตุระเก. (2557). การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

